

paa dette vigtige Omraade, og jeg kan for saa vidt ogsaa forstaa, at der ikke er Mulighed for at faa en særlig sønderjydsk Lov. Imidlertid giver jo netop denne Henvendelse til Landstingsudvalget fra de nævnte Organisationer i Sønderjylland Udtryk for et haardt og dybtfølt Savn. Det er et stort Savn, at vi ikke har nogen til Underpant i Løsøre svarende Bestemmelse. Det er en stor Mangel, at en Bestemmelse som § 19 ikke findes i den bestaaende sønderjydske Ordning, og jeg vil derfor haabe, og jeg forstod ogsaa den højtærede Minister saaledes, at han, naar Lovforslaget er vedtaget, vil gøre sit yderste for at fremme dets Ikrafttræden ogsaa forud for Tidspunktet 1. Januar 1928, som nu staar i det af Landstinget vedtagne Lovforslag. Jeg vil meget henstille, at dette sker saa hurtigt som muligt.

Jeg har glædet mig over de Udtalelser, der er faldet fra de forskellige ærede Ordførere. Naar der nu i sidste Instans synes at blive Tale om Udvalgsbehandling her i Tinget, saa kan jeg i og for sig kun udtale min Tilslutning til de Udtalelser, som mit Partis ærede Ordfører fremsatte om, at man fra vort Partis Side ikke havde tilsigtet at underkaste dette Lovforslag en nærmere Behandling i et Udvalg. Vel deler jeg det ærede Medlem Hr. Heilesens Opfattelse, at det er principielt betænkeligt, at Folketinget giver Afkald paa at prøve et saa vigtigt Forslag som dette i et Udvalg, men i Betragtning af hele den grundige Forberedelse, som er gaaet forud for dette Forslags Fremsættelse, i Betragtning af Forhandlingerne i det andet høje Ting og i Betragtning af den Omstændighed, at vi i alle Tilfælde for vort Vedkommende har samarbejdet meget indgaaende med vore Udvalgsmedlemmer i Landstinget, har jeg ment, at det ikke var saa betænkeligt i det foreliggende Tilfælde.

Men nu begrundes Ønsket om en Udvalgsbehandling med, at der er sket en Henvendelse fra Sagførerraadet. Jeg kender ikke andet til denne Henvendelse end den Omtale, mit Partis ærede Ordfører nu lige fremkom med, men jeg maa tillade mig at minde om de Udtalelser, som mit Partis ærede Ordfører i det andet høje Ting, Landstingsmand Godskesen, fremsatte der, hvor han i sin Indledning bl. a. bemærkede — jeg tør maaske oplæse det —: „Forslaget har foreligget til Diskussion i et Par Aar, og det har været bearbejdet ikke blot af de Organer, som i Almindelighed staar til Justitsministerens Raadighed, men ogsaa af Dommernes og Sagførernes Tillidsmænd“. Men saa er det i Grunden lovlige sent, at

der fremkommer en Henvendelse fra Sagførerraadet, og man har vel Lov til at spørge, hvorfor det under saadanne Forhold skulde være nødvendigt at underkaste Lovforslaget en Udvalgsbehandling her i dette høje Ting. Det forekommer mig, at Sagførerraadet har haft god Tid i de forløbne Aar til at fremsætte sine Indvendinger og har haft god Tid til at fremkomme med Indvendinger ogsaa i det andet høje Ting, og det forekommer mig at være en noget betænkelig Praksis at indføre, at man i sidste Øjeblik giver efter for den Slags Indvendinger, der kunde have været fremsat gennem flere Aar. Jeg skal udtale Ønsket om, at selv en Udvalgsbehandling ikke maa lægge Hindringer i Vejen for, at Lovforslaget hurtigt gennemføres i indeværende Rigsdagssamling.

H. P. Hanssen (Nørremølle): Hvad Lovforslaget i sin Helhed angaar, kan jeg helt slutte mig til mit Partis ærede Ordfører, som udtalte, at vi kan tiltræde Lovforslaget i den nu foreliggende Form eventuelt uden Udvalgsbehandling, men jeg kan ikke undlade ved denne Lejlighed at gøre et Par korte Bemærkninger om den Side i Lovforslaget, der i særlig Grad vender ud mod Sønderjylland. Forholdet er jo i al Almindelighed dette, at vi ønsker saa hurtigt, det kan lade sig gøre, at faa ensartede Retsregler i hele Riget. Jeg har før fra dette Sted haft Lejlighed til at udtale, at der er Omraader, hvor det foreløbig ikke er muligt; men her er et Omraade, hvor det kan finde Sted, og hvor vi derfor ønsker at faa saadanne ensartede Regler gennemført snart.

Men det, der ganske særlig interesserer nede hos os, er for det første Forslagets Bestemmelser med Hensyn til villiesbestemt Underpant i Løsøre — de danske Regler desangaaende har jo ikke hidtil været gældende nede hos os — og dernæst, som det allerede er nævnt, ogsaa Muligheden for Pantsætning af Bygninger, som er rejst paa lejet Grund. Her vidner den Henvendelse, der er sket til Landstinget, og som jeg havde den Ære at overrække Landstinget fra samtlige Handels- og Haandværkerforeninger i Sønderjylland, om, i hvilken Grad dette Spørgsmaal omfattes med Interesse. Forholdet er i en By som Aabenraa dette, at vi ved den nye Havnebygning har faaet et stort Havneterræn, der ejes af Byen, og der har vi for Tiden rejst et Andels-svineslagteri med en Kapital paa 700 000 Kr. og et Silopakhus med en Kapital paa over 200 000 Kr.; men det er ikke muligt